

[Veistrup.]

at den Ændring, som her foreslaas med Hensyn til den Trediedel, som Amterne under visse Forudsætninger har Ret til at udskrive paa Kommunerne, vil virke ganske anderledes rimeligt og retfærdigt end den nugældende Regel, og jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem, som talte for Venstre, kunde sige, at den Tabel, der findes i det foreliggende Lovforslag, viste, at det var Ejendomsskatterne og Landbruget, som det vilde komme til at gaa ud over. Tværtimod, det Lovforslag, som her foreligger, giver netop Udtryk for, at de 5 805 000 Kr., som for Tiden overføres paa Kommunerne efter § 50, i Stedet for at overføres paa Kommunerne, der i mange, mange Tilfælde ligner en meget stor Procent paa faste Ejendomme, nu kan overføres til de personlige Skatter. Derfor er det positivt urigtigt, naar det ærede Medlem mener, at det foreliggende Lovforslag ikke betyder en Lettelse for den Beskatning, som ogsaa han ønsker saa stærkt lettet, og jeg forstaar ikke, at Venstre ikke, naar der forelægges et Lovforslag som det foreliggende, modtager dette Lovforslag og i hvert Fald vil være med til at underkaste det en velvillig Behandling i et Udvalg. Det synes imidlertid, som om det ærede Medlem har taget afgjort Afstand fra de Tanker, som indeholdes i Lovforslaget.

Jeg tror, at i samme Øjeblik vi gennemfører et Lovforslag af den Karakter, her er Tale om, vil vi faa en kommunal Skattelov, som er ganske anderledes elastisk og smidig end den nuværende, og som ganske anderledes end den nuværende er i Stand til at lægge Byrderne ved den amtskommunale Beskatning der, hvor de bør ligge. Derfor haaber jeg ogsaa, at vi, naar vi kommer til at arbejde indenfor Udvalget, maa være i Stand til at bibringe Venstre den Opfattelse, at dette Lovforslag betyder ikke alene et teknisk set betydeligt Fremskridt, men tillige en udstrakt Haand til den Opposition, som saa stærkt har krævet en Nedsættelse af Ejendomsskatterne.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg vil gerne takke Socialdemokratiets og det radikale Venstres ærede Ordførere for deres Tilslutning til Lovforslaget. Jeg vil ogsaa gerne anerkende, at Ordførerne for Venstre

og det konservative Folkeparti ikke fuldkommen afviste enhver Forhandling om dette Lovforslag, saadan som der tidligere har været en Tendens til.

Naar den ærede Ordfører for Venstre sagde, at han ikke kunde tro, at dette Lovforslag ikke vilde medføre nogen Forskydninger mellem Erhvervene, vil jeg sige, at det ærede Medlem maa dog tro det, naar alle Beregninger af Lovforslagets Virkninger, endogsaa gennemført for to Amter helt igennem, viser det. Det er netop Sagen, at dette Lovforslag er bygget saadan op, at det vil kunne fremme Grundskyldsprincippet i vor Ejendomsskatte Lovgivning, endogsaa i en saadan Grad, at der, som jeg har nævnt, vil finde en Nedsættelse af Ejendomsskylden Sted med 40 pCt. og en Forhøjelse af Grundskylden med 20 pCt., samtidig med at der ikke sker Forskydninger i Skattebyrden mellem de forskellige Erhverv.

Det ærede Medlem sagde, at Tendensen i Lovforslaget var en Forhøjelse af Ejendomsbeskatningen. Det kan det ærede Medlem ikke hævde, for det vil være afhængigt af Forholdene, som de kommer til at ligge økonomisk og paa anden Maade ude i Landet i den kommende Tid. Som Lovforslaget er formet her, er der givet Adgang for Amtsraadet til at tage Hensyn til de vanskelige Kaar, som f. Eks. Landbruget arbejder under i Øjeblikket, og jeg maa have Lov til at sige til det ærede Medlem, at de Oplysninger, det ærede Medlem gav her, var ikke rigtige. Det ærede Medlem sagde, at i hvert Tilfælde for 9 Amter vilde Lovforslaget betyde en Forhøjelse af Ejendomsbeskatningen i Kraft af, at man nu ikke vilde kunne udskrive saa meget paa Indkomsterne, som man tidligere havde haft Lov til at udskrive efter Landkommunallovens § 50. Men det ærede Medlem glemte, at af det, der udskrives paa Landkommunerne efter § 50, falder i hvert Tilfælde Halvdelen over paa Ejendomsbeskatningen, medens det, der kan udskrives efter Lovforslaget, som det er formet her, ikke med nogen Del falder over paa Ejendommene. Derfor gaar jeg ogsaa ud fra, at det ærede Medlem, naar han igen faar Ordet, vil erkende, at den Betragtning, han har fremsat, ikke er rigtig. Jeg kan endda sige, efter hurtigt at have løbet Lovforslaget igennem